οἰκονομοῦσα τὰς περιστάσεις, δὲν ἦτον ἡ ὁδηγία, ἣν ἔπρεπε νὰ περιμείνωμεν ἀπὸ τὴν ἀνδρικὴν διεύθυνσιν ἑνὸς Ὑπουργοῦ, ἀλλ' ἦτον ὁδηγία συμβιβαστική, ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας γνωρίζετε. Ἡ ἑτέρα ὁδηγία ἦτον ὁδηγία ἑνὸς μέλλοντος προσωπικοῦ, ἑνὸς μέλλοντος ὑπόπτου· ὁ κ. Κουμουνδοῦρος μὲ ἐννοεῖ πολὺ καλά. (Θόρυβος.)

Κουμουνδοῦρος. (Πρωθυπουργός). Σοὶ λέγω ὅτι ὅλα αὐτά, τὰ ὁποῖα λέγεις, εἶναι ψεύματα. (Θόρυβος).

Δ. Στάϊκος. Ἡ ἑτέρα πολιτικὴ ἦτο γενναία, ἀφοῦ ἡ ἄλλη ἦτο δειλή; (Θόρυβος).

Οἰκονόμος. Θὰ ἔλθω εἰς ὅλα. — Ἡ μία ὁδηγία ἦτο τοῦ Ὑπουργοῦ, τὸν ὁποῖον προσωπικῶς δὲν ἀπεχθάνομαι· πολιτικῶς τὸν καταδικάζω. Τὸ σύστημά του καταδικάζω, οὐχὶ τὸν ἄνθρωπον, διότι εἶναι γλυκύτατος ἄνθρωπος· (ἱλαρότης)· ἀλλ' εἶναι ἄνθρωπος συμβιβασμῶν, εἶναι ἴσως ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἀνέχεται ἡ παροῦσα κατάστασις. Διότι ἅμα παρουσιάσετε νόμον εἰς κοινοὺς θνητούς, τὸν βλέπουν βαρύν, φοβοῦνται, σοὶ λέγουν «εἶναι σκληρός, εἶναι σκαιός». Ἅμα ὅμως τὸν διπλώσῃ τις, τῷ λέγουν «εὐχαριστῶ», καὶ τὸν θέτει εἰς τὴν τσέπην. Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος εἶναι εὐλύγιστος· ὡς σύστημα, μὲ ἔστειλεν ἡ ἐπαρχία τῶν Καλαβρύτων νὰ τὸν καταψηφίσω. (Ἐπιδοκιμασίαι).

Φωτέλας. Ἐμὲ ὄχι.

Οἰκονόμος. Αὐτή, κύριοι, εἶναι ἡ ὁδηγία τοῦ Ὑπουργείου, ὁδηγία ἐπαμφοτερίζουσα. Ἡ ἄλλη ὁδηγία εἶναι κατεσκευασμένη ἀπὸ ὑπασπιστὰς καὶ διαγγελεῖς τοῦ Βασιλέως. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἀναγνωρίζω κανὲν προσὸν καὶ δικαίωμα νὰ ἀναμιγνύωνται εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους, εἶναι βέβαιον, ὅτι ἐξήσκησαν ἀτυχῶς ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἐν Γερμανίᾳ τόσον ἀτελῶς διεξήχθη, καὶ θέλει τὸ ἀποδείξει ἡ ἱστορία. (Θόρυβος).

Πολλοὶ Βουλευταὶ (ἐκ δεξιῶν). Ἐδῶ νὰ τὰ εἴπῃς. (Θόρυβος).

Λούμας. Ὅλα αὐτὰ συνδέονται μὲ τὴν διάλυσιν τῆς Οἰκουμενικῆς. Πρέπει νὰ κατατεθοῦν οἱ λόγοι τῆς διαλύσεως τῆς Οἰκουμενικῆς. (Θόρυβος).

Οἰκονόμος. Θὰ τὰ ἀποδείξω. Ὅταν, κύριε Ὑπουργὲ τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις εἶσαι τώρα τοιοῦτος, ἀλλὰ πάντοτε εἶσαι τίμιος ἄνθρωπος, ὅταν ἐκινοῦντο οἱ στρατοὶ τῆς Ἑλλάδος χωρὶς νὰ ἔχῃ γνῶσιν ἡ Οἰκουμενική, τί ἐλέγετε ὡς πολίτης;

Βαλτινός. (Ὑπουργ. τῶν Στρατιωτικῶν.) Πότε; (Θόρυβος).

Θ. Δηλιγιάννης. (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.) Δὲν ἐκινήθησαν ποτὲ τότε.

Κουμουνδοῦρος. (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι ἀληθῆ ὅσα λέγετε. (Θόρυβος).

Βαλτινός. (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.) Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐκινήθη· ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἔλαβε διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως τὸν Ἰανουάριον ἐπὶ τῆς Πρωθυπουργίας τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ καὶ διῆλθε τὰ ὅρια.

Οἰκονόμος. Δὲν ἐννοῶ ἐκείνην τὴν περίστασιν· ἐννοῶ τὴν περίστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἦτο ἡ Οἰκουμενική, ὅτε ἐξεδίδοντο διαταγαὶ περὶ κινήσεων στρατιωτικῶν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ὑπουργείου (θόρυβος).

Κουμουνδοῦρος. Μὴ λέγετε πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀληθῆ, τὰ ὁποῖα δὲν ἔγειναν.

Κορωναῖος. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ προσθέσω μίαν πληροφορίαν. Ἐγὼ αὐτὸς τότε ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἔφερον τὸν λόγον καὶ τὴν πληροφορίαν αὐτήν, ὅτι ὁ βασιλεὺς διέταξε νὰ ἐξέλθῃ ὁ στρατός, τὸ δὲ ὑπουργεῖον δὲν ἀντεῖπεν· εἶπον δὲ τότε, ὅτι εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ἤθελον θεωρήσει τὸ τοιοῦτον ἔγκλημα, ἀλλ' εἰς τὴν παροῦσαν τὸ χειροκροτῶ.

Θ. Δηλιγιάννης. (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ στρατηγὸς κ. Κορωναῖος, ἦτο καὶ τότε καὶ τώρα ψεῦδος. (Θόρυβος).

Οἰκονόμος. Ζητεῖτε ἴχνη ἀληθείας, θὰ εὕρητε πολλά. Ἤμην κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν. Εἶναι ἐδῶ ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος;

Παπαμιχαλόπουλος Μάλιστα, ἐδῶ εἶμαι.

Οἰκονόμος. Ἐγὼ δὲν ἤθελον νὰ ὑπάγω εἰς Λαμίαν. Ἐνθυμεῖσθε ὡς ὑπουργὸς τί εἴπετε· πρέπει νὰ ὑπάγῃς. Εἶπον τοὺς λόγους, δι' οὓς δὲν ἤθελον νὰ ὑπάγω.

Παπαμιχαλόπουλος. Σᾶς ἔστελλον δι' ὑπηρεσίαν, ἀφορῶσαν τὴν ζωοκλοπήν.

Οἰκονόμος. Τέλος ἐπῆγα, ἀφοῦ προηγουμένως ἤκουσα μίαν λέξιν· καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἤρχισε τὸ διαζύγιόν μου μὲ τὴν ὑπηρεσίαν.

Εἷς Βουλευτής. Παρῃτήθης, διότι ἐπῆρες τὴν σύνταξίν σου. (Θόρυβος).

Οἰκονόμος. Ὄχι· ἀλλὰ διότι ἐνόησα, ὅτι ἡ μηχανὴ ἤρχισε νὰ διαφθείρηται ἄνωθεν. (Θόρυβος). Πήγαινε μοὶ εἶπεν ὁ ὑπουργός, πρὸς τὸ θεαθῆναι. (Θόρυβος).

Παπαμιχαλόπουλος. Σᾶς ἐκάλεσα μίαν ἡμέραν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παρόντος τοῦ νομάρχου Παπαηλιοπούλου, καὶ σᾶς παρεκάλεσα τῷ ὄντι ὡς ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης νὰ μεταβῆτε εἰς Λαμίαν, ὅπως συνεργήσητε μετὰ τοῦ νομάρχου εἰς τὸ ζήτημα τῆς ζωοκλοπῆς, διότι μοὶ παρίστανον ἔνθεν καὶ ἐκεῖθεν, ὅτι τὸ ζήτημα ἐλάμβανε μεγάλας διαστάσεις· τίποτε περισσότερον, τίποτε ὀλιγώτερον· καὶ ἀφοῦ ἐπείσθητε εἰς τὴν παράκλησίν μου, διότι κατ' ἀρχὰς δὲν ἠθέλετε νὰ μεταβῆτε, σᾶς ἔστειλα τὸ ἔγγραφον, μετέβητε· διὰ τί ἀποδίδετε πολιτικὴν σημασίαν εἰς ζήτημα ὑπηρεσίας;

Οἰκονόμος. Δὲν εἶναι δι' αὐτό, ἀλλὰ δι' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδον εἰς τὴν Λαμίαν. Διότι ἐκεῖ εἶδον, κύριε Παπαμιχαλόπουλε, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔστειλαν οἱ ὑπασπισταὶ καὶ οἱ διαγγελεῖς, τὰ ἄλογα τοῦ βασιλέως. (Θόρυβος).

Κουμουνδοῦρος. Πότε παρῃτήθητε;

Οἰκονόμος. Δὲν ἐνθυμοῦμαι.

Κουμουνδοῦρος. Τὸ ἐνθυμοῦμαι ἐγώ. (Θόρυβος).

Λουζένας. Ἐξομολόγησις γίνεται, ἵνα διορθωθῶμεν· ἢ τοῦ ὕψους ἢ τοῦ βάθους.

Οἰκονόμος. Δὲν ὑπῆρχει λοιπὸν πνεῦμα ἑνότητος, οὐδὲ τὸ αἴσθημα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀναγεννᾷ τὰ ἔθνη. Ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὴν πολιτικὴν τῶν διπλῶν βλεμμάτων, ὁ πρόεδρος τοῦ Βερολινείου Συνεδρίου, ὁ Βίσμαρκ, ἐρωτᾷ τὸν πρεσβευτὴν τοῦ Μαυροβουνίου: σὺ δὲ τί λέγεις; Πῶς! τῷ ἀπαντᾷ οὗτος κτυπῶν τὸ σπαθί του, δύο χρόνους ὁμιλεῖ τὸ σπαθί μου καὶ θέλεις ἀκόμη νὰ σοῦ ὁμιλήσω ἐγώ; . . . Οὕτω, κύριοι, σχηματίζονται τὰ ἔθνη. Ὅταν τὸ Μαυροβούνιον κτυπᾷ τὸ σπαθί του, πῶς δὲν ζωογονεῖτε σεῖς τὰς ἀναμνήσεις σας; Ἀλλὰ τὰς ἐθνικὰς ἀναμνήσεις, κύριοι, συγχωρήσατέ με, θέλω νὰ εὕρω μίαν λέξιν ἠπιωτάτην, δὲν εὑρίσκω· ἂν περιέχῃ τι κακὸν ἐκείνη, τὴν ὁποίαν θὰ εἴπω, ἀφαιρέσατέ το, δὲν εἶναι εἰς τὴν προαίρεσίν μου· τὰς ἐθνικὰς ἀναμνήσεις τὰς ἐ μ ι ά ν α τ ε.»

26. Ἐξήγησα μέχρι τοῦδε ἐν τοῖς κεφαλαιωδεστέροις τὴν βουλευτικήν μου πορείαν. Εἰς τὸν Κυριάρχην Λαὸν ἀπόκειται ἡ ὁριστικὴ κρίσις. Τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν μοὶ ἔδωκεν, ἐξεπλήρωσα μέχρι κεραίας. Τὴν ἐπιστρέφω δὲ εἰς αὐτὸν καθαρὰν καὶ ἀμίαντον· προκαλῶ τοὺς ἐχθρούς μου νὰ τὸ ἀμφισβητήσωσι. — Μοὶ εἶπεν ὁ Λαός: πήγαινε νὰ ἀγωνισθῇς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων μου· καὶ τὸ ἔπραξα κατὰ τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐχάρισεν ὁ Θεός. Μοὶ εἶπεν ὁ Λαός: πήγαινε νὰ μαρτυρήσῃς περὶ τῶν ἰδεῶν μου· καὶ ἐμαρτύρησα ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ κατὰ πρόσωπον τῶν ἐκμεταλλευτῶν αὐτοῦ. Μοὶ εἶπεν ὁ Λαός: Εἰδοποίησόν με περὶ τῆς Πολιτείας, καὶ ἰδοὺ τὸν εἰδοποιῶ.

Εἰσῆλθον ἐν τῇ Πολιτείᾳ, εἶδον καὶ ἐμελέτησα. Ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις ἄγος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐκπλύνουν οἱ ἀγαθοὶ πατριῶται, ἐὰν ἔχῃ ἡμέρας ἡ Ἑλλάς. Εἶναι ἑστία μολυσματική, διαφθείρουσα τὴν ὅλην ἐθνικὴν ὕπαρξιν, καὶ πρέπει νὰ τὴν καθαρίσουν οἱ ἀποφασιστικοὶ ἄνδρες. Εἶναι τερατώδης πολύπους, ὁ ὁποῖος ἐντὸς τῶν γιγαντωδῶν σκελῶν αὐτοῦ περισφίγγει μέχρις ἀποπνιγμοῦ τὴν Ἑλλάδα, καὶ πρέπει ἄνευ ἐλέους νὰ τὸν ἀποκόψουν οἱ ἀνδρεῖοι αὐτῆς. Ἡ Πολιτεία ἐγήρασε προώρως· ὡς ἔχει, ἀδύνατον ἀφ' ἑαυτῆς νὰ σωθῇ.—Εἰδοποιῶ λοιπὸν τὸν Κυριάρχην Λαόν, ὅτι ἡ πατρὶς διατελεῖ ἐν κινδύνῳ καὶ ὅτι, ἂν θέλῃ νὰ σώσῃ αὐτήν, πρέπει νὰ συγκροτήσῃ Ἐ θ ν ο σ υ ν έ λ ε υ σ ι ν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Νοεμβρίου 1881.

Ἀριστείδης Κ. Οἰκονόμος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Σήμερον δημοσιεύεται τὸ διάταγμα τῆς διαιρέσεως τῶν νέων ἐπαρχιῶν. Ἡ ὅλη χώρα διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολούθους ὀκτὼ ἐπαρχίας: τὴν τῆς Λαρίσσης, ἐν ᾗ περιλαμβάνεται καὶ ἡ περιοχὴ τοῦ Δερελῆ, τὴν τῆς Τυρνάβου, τὴν τῆς Καρδίτσης, τὴν τῶν Τρικκάλων, τὴν τῆς Φερσάλου, τὴν τοῦ Βόλου, τὴν τοῦ Ἁλμυροῦ καὶ τὴν τῆς Ἄρτης.

— Ἀφίκετο εἰς Λαμίαν τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Κανέλλου 12 πεζικὸν τάγμα.

— Προήχθη εἰς ἀντεισαγγελέα παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ὁ τέως ἐν Ναυπλίῳ ἐφέτης κ. Παπαδιαμαντόπουλος.

— Ἔπαρχος Κυθήρων διωρίσθη ὁ κ. Ἀνδρ. Μιαούλης.

— Συμβολαιογράφος ἐν Ἀθήναις διωρίσθη ὁ δικηγόρος κ. Π. Κομνηνός.

— Ἤρξατο προχθὲς τῶν παραδόσεων αὐτοῦ ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ὁ ὑφηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ δικαίου κ. Ἀνδρέας Παπαδιαμαντόπουλος.

— Αὔριον ὥρᾳ 9 π. μ. ἄρχεται τῶν παραδόσεών του ὁ ὑφηγητὴς κ. Μεσολαρᾶς.

— Διωρίσθη γραμματεὺς τοῦ ταμείου Θηβῶν ὁ κ. Βοΐκος ἀντὶ τοῦ κ. Στασινοπούλου μετατεθέντος εἰς Βόλον.

— Ταμίας Λευκάδος διωρίσθη ὁ κ. Δημήτριος Γιαννόπουλος.

— Ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του ὁ τέως βουλευτὴς Κυνουρίας κ. Θεόδωρος Θερμογιάννης.

— Ἐγράψαμεν προλαβόντως ὅτι ἐν Πειραιεῖ συνέστη ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πειραιεύς.» Ὡς μᾶς διεβεβαίωσαν ἡ ἑταιρία φέρει ἐπωνυμίαν «Ποσειδῶν» καὶ ὄχι «Πειραιεὺς» ὡς ἐσφαλμένως ἐγράφη.

— Ἐν Κυπαρισσίᾳ ἤρξατο ἐκδιδομένη νέα ἐφημερὶς ἑβδομαδιαία ὑπὸ τίτλον «Κυπαρισσία.» Εὐχόμεθα τῇ συναδέλφῳ τὰ βέλτιστα.

— Ἐν Κερκύρᾳ ἤρξατο ἐκδιδομένη ἀξιόλογος ἐφημερὶς ἑβδομαδιαία ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐργάται.» Εἰς τὴν νεαρὰν συνάδελφον ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς.

Οἱ ἐνορῖται τοῦ κατὰ τὴν Πλάκαν ναοῦ τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης ἀπηύθυναν πρὸς τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν τὴν ἑπομένην ἀναφοράν:

Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων.

Ἡ ἐν τῇ συνοικίᾳ τῶν Ἀθηνῶν Πλάκας ἐκκλησία τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης μέχρι τοῦ 1835 διετέλει εἰς ἐρειπωμένην κατάστασιν, ἀδέσποτος καὶ ὑπ' οὐδενὸς ὡς κυρίου κατεχομένη. Κατὰ τὸ ἔτος δ' αὐτὸ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ συνοικίᾳ κατοικούντων ἀνεκαινίσθη, καὶ ἔκτοτε κατέστη ἡ μόνη ἐνοριακὴ τῆς Πλάκας ἐκκλησία ὑπὸ ἐπιτρόπων διοριζομένων ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ταύτης Ἀρχῆς διοικουμένη μέχρι τοῦ 1872, ἤτοι τριάκοντα ἑπτὰ πλήρη ἔτη. Ἀλλὰ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος, οὐκ ἴσμεν πῶς ἱερομόναχός τις, ὡς Ἔξαρχος δῆθεν καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ ὄρους Σινᾶ, κατώρθωσε καὶ ἔλαβε τὴν κατοχὴν καὶ διοίκησιν τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας, ὡς ἀνηκούσης δῆθεν εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τοῦ ὄρους Σινᾶ, ἔκτοτε δὲ ἔπαυσεν οὖσα ἐνοριακὴ ἐκκλησία, ἐγυμνώθη τῶν ἐν αὐτῇ κοσμημάτων, οἱ δ' αὐτὴν καὶ μόνην ἔχοντες ὅπως ἐκκλησιασθῶσι Πλακιῶται, ἀνερχόμενοι εἰς πεντακοσίας τοὐλάχιστον οἰκογενείας, ἐστερήθημεν τῆς τακτικῆς ἡμῶν λειτουργίας καὶ τοῦ μόνου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων ναοῦ.

Ἐπειδὴ ἡ εἰρημένη ἐκκλησία παρανόμως κρατεῖται ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἱερομονάχου, ἀφοῦ πᾶν ἐξ αὐτῆς τυχὸν ἀλλότριον δικαίωμα παρεγράφη, ὡς ἀδεσπότου ἀπὸ τοῦ 1835 καταλειφθείσης, καὶ ἔκτοτε ἐπὶ πλέον τῶν 37 ἐτῶν κατεχομένης ὑπὸ τῆς οἰκίας ἐνορίας, καὶ ὑπὸ ἐπιτροπῆς διοριζομένης ὑπὸ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς διοικουμένης· ἐπειδὴ καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι νομίμως κατέχεται ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἱερομονάχου ὡς ἀντιπροσώπου τῆς μονῆς τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι νομίμως ἀντιπροσωπεύει τὴν μονὴν ταύτην οὗτος· ἐπειδὴ ἡ εἰρημένη ἐκκλησία εἶναι ἡ μόνη δυναμένη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐνοριακὸς ἡμῶν ναός, διότι ἡ συνοικία μας στερεῖται παντελῶς ἄλλου, δίκαιον, λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης, νὰ καταληφθῇ καὶ ἀναγνωρισθῇ αὕτη ὡς ἐνορ. ἡμῶν ναός, ἐξαιτούμεθα ὅπως ὁ κ. δήμαρχος καὶ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον ἀποφασίσωσι καὶ ἐνεργήσωσι ἐν τάχει, ὅ,τι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἄνω εὐχῆς καὶ ἀνάγκης ἡμῶν κρίνουσιν, ἤτοι νὰ καταστῇ αὖθις ἐνοριακὸς ἡμῶν ναὸς ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἐκκλησία.

Εὐπειθέστατοι

(Ἕπονται ὑπογραφαὶ 97 τῆς ἐνορίας ἁγ. Αἰκατερίνης).

Σ. Ν. Ι. Ἀνοίγοντες μετὰ προθυμίας τὰς στήλας τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀναφορὰν τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, θεωροῦμεν μάταιον πλέον μετὰ τὴν σαφήνειαν καὶ λογικότητα τῶν ἐν αὐτῇ ἐκτιθεμένων νὰ ἀναπτύξωμεν ὁπόσον εὔλογος καὶ δικαιοτάτη ἐστὶν ἡ αἴτησις αὐτῶν. Ἀληθῶς ἀποβαίνει ἀηδὲς—εἰμὴ τι ἄλλο—ν' ἀποστερῆται ὁλόκληρος συνοικία τοῦ πρὸ τόσων χρόνων καθιερωμένου αὐτῆς ἐνοριακοῦ ναοῦ, διότι ἡ φρενοτροπία ἑνὸς καλογήρου ἀξιοῖ τὴν κυριότητα τοῦ ναοῦ δι' ἰδανικῶν καὶ ἀνυπάρκτων τίτλων, ὡσανεὶ ὁ ναὸς τοῦ Ὑψίστου μὴ ἦτο κτῆμα τῆς κοινῆς τοῦ Λαοῦ λατρείας. Εὐελπιστοῦμεν, ὅτι τὸ σκάνδαλον θέλει τάχιστα ἐκλίπει, καὶ ἐπικροτοῦμεν τὸ μέτρον τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ ν' ἀνοιχθῶσι καὶ πάλιν αἱ πύλαι τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης εἰς τὴν εὐλάβειαν τῆς συνοικίας, διορισθέντων καὶ ἐπιτρόπων αὐτῶν, τῶν ἀξιολόγων ἡμῶν συμπολιτῶν κ. κ. Κωνς. Σπαντίδου; Ἀντωνίου Ἡλιοπούλου, Νικολάου Λάσκου καὶ Σπύρου Γιαννούλη

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23)11 Νοεμβρίου.—Ἡ ἐν Βερολίνῳ κεκηρυγμένη κατάστασις πολιορκίας θέλει παραταθῇ ἐπὶ ἓν ἔτος.

Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς Βιέννης λέγει, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας θέλει ἐπισκεφθῇ τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον πρὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Ἐν Πετρουπόλει γίνονται ἤδη προπαρασκευαὶ διὰ τὴν στέψιν τοῦ αὐτοκράτορος, ἥτις γενήσεται κατὰ τὸν προσεχῆ Μάϊον.

Reuter

Τελευταία ὥρα.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 23)11 Νοεμβρίου.— Συνεπείᾳ τῆς διακοινώσεως τοῦ κ. Κουντουριώτη περὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικῶν ταχυδρομείων ἡ Πύλη διέταξε τὴν στρατιωτικὴν ἀρχὴν νὰ κλείσῃ διὰ τῆς βίας τὰ ἐν Κων)πόλει καὶ Ἰωαννίνοις ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα.

ΤΥΝΙΣ, αὐθημερόν. — Τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἔφθασαν τὴν 9)21 Νοεμβρίου εἰς Μογαστάχ, ἔνθα κατεδάφισαν τὴν οἰκίαν τοῦ Βουαμένα καὶ ἐκυρίευσαν πολλὰ ποίμνια.

Havas.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία............	Δραχ. ν.	12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.........	»	16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ..............	Λ. Τουρ.	1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ	Φράγκα	25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1084

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 13 Νοεμβρίου 1881 — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 Νοεμβρίου.—Οἱ γάλλοι εἰσῆλθον εἰς τὴν Τάφσα τῆς Τύνιδος τῇ 20 ἱσταμμένου.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας οἰκουρεῖ· εἶναι δὲ ἀνήσυχος καὶ περιορίζεται εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀπαραιτήτου ἐργασίας.

Reuter

Οὐδένα ὀφείλει νὰ ἐκπλήξῃ τὸ χθεσινὸν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγράφημα, δι' οὗ ἀγγέλλεται ἡμῖν, ὅτι συνεπείᾳ τῆς διακοινώσεως τοῦ κ. Κουντουριώτου διατάσσεται βίᾳ ἡ κατάργησις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἰωαννίνοις ἑλληνικῶν ταχυδρομείων. Εἶναι φυσικὴ συνέπεια τοῦ τελευταίου πολιτικοῦ τεραιουργήματος, εἶναι καθαρὸν προϊὸν τῆς φαυλεπιφαύλου πορείας τῶν κυβερνώντων, εἶναι ἐκτρωματικὸν τέκνον τῆς ἀξιούσης νὰ διευθύνῃ τὴν Ἑλλάδα ἑταιρίας τῶν κιβδηλοποιῶν. Πρέπει ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια νὰ ποδοπατηθῇ, πρέπει νὰ τελεσθῇ ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἐθνικοῦ ἐξευτελισμοῦ, πρέπει ὁ ἐν Βυζαντίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος νὰ δέχηται τὰ περιφρονητικὰ μειδιάματα τοῦ τελευταίου πασᾶ διὰ νὰ συμπληρωθῇ τὸ κακούργημα τῆς 31 Μαρτίου, δι' οὗ ἐπροδόθη ἡ δυστυχὴς πατρίς.

Ἴσως καθ' ἣν ὥραν γράφομεν, τὰ ἑλληνικὰ σήματα καταβιβάζονται τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων διὰ τῆς βίας ὑπὸ τοῦ Τούρκου στρατιώτου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἡμέτερος ἐν Βυζαντίῳ πρεσβευτὴς θέλει διαμαρτυρηθῇ, ἐπικαλούμενος τὰς συνθήκας ἐν ὀνόματι τῆς κυβερνήσεώς του. Ἀναιδεῖς Ἀρλεκῖνοι! ἐνεδύθητε τὸ δισάκκιον τοῦ ἐπαίτου, ὑπεγράψατε τὸν ἐξευτελισμὸν τῆς Ἑλλάδος, παρεδώκατε ἀντὶ ἑνὸς τεμαχίου ἄρτου τὴν τιμήν σας εἰς τὸν τυχόντα, καὶ σήμερον ἔχετε τὸ θάρρος νὰ ὁμιλῆτε περὶ διαμαρτυρήσεων καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας. Ἡ τουρκικὴ ἀλαζονεία σᾶς εἰρωνεύθη εἰς τὴν Ἄρταν, σᾶς ὕβρισεν εἰς τὸ Κριτῆρι καὶ Ζάρκον, σᾶς ραπίζει σήμερον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Καὶ ἀληθῶς ποῖα δικαιώματα ἔχετε, πῶς τὰ ἀπεκτήσατε διὰ νὰ συγκαταλέγησθε μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων κρατῶν; Ἀπὸ πολλοῦ συνεβλήθητε μετὰ τῶν ἐποφθαλμιώντων τὴν Πρέβεζαν, μετὰ τῶν ἐπιδιωκόντων τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ ἀετοῦ των εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ εἰς τὸν Βόσπορον· ἀπὸ πολλοῦ διεγράψατε τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου, ἀπὸ πολλοῦ ἐξεσχίσατε τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ Ἕλληνος. Εἰς ἄλλην ἐποχὴν τὸ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγράφημα θὰ ἦτο αἰτία ἐξεγέρσεως τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, πατριωτικοῦ ὀργασμοῦ, θὰ ἦτο ἀφορμὴ ἐκδηλώσεως τῶν ἐπικρατούντων παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Λαῷ αἰσθημάτων· σήμερον ὅμως ἀναλγησία φοβερά, παγετώδης ἀναισθησία διακρίνει τὰς ὅλας τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἡ ἐμφυσηθεῖσα πνοὴ ἐμάρανε τοὺς πνεύμονας τοῦ Ἔθνους.

Οἱ ἐν Βυζαντίῳ κατενόησαν ἀκριβῶς εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκεται ἡ κυβερνητικὴ μηχανὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐσκέφθησαν, ὅτι εἶναι ἡ κατάλληλος στιγμή, καθ' ἣν δύνανται νὰ περιϋβρίσωσι τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους. Ἔχουσι δίκαιον. Ἐνταῦθα σκέπτονται περὶ ἄλλων σπουδαιοτέρων. Σκέπτονται τίνι τρόπῳ νὰ καλύψωσι τὰ αἴσχη τοῦ ταμείου Θηβῶν, τίνι τρόπῳ νὰ δικαιολογήσωσι τὸ ἔγκλημα τῆς 31 Μαρτίου, τίνι τρόπῳ νὰ κατορθώσωσι δι' ἀτιμωτέρων μέσων φαύλην κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν, δι' ἧς νὰ δύνανται καὶ εἰς τὸ μέλλον τὰς αὐτὰς ἀφαιμάξεις τοῦ δημοσίου πλούτου νὰ ἐκτελῶσι, τὰ αὐτὰ αἴσχη νὰ διαπράττωσι, τὴν αὐτὴν προδοτικὴν πορείαν ν' ἀκολουθήσωσι καὶ εἰς τὸ μέλλον. Τί πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, ἐὰν ἀπόστολοι ὅλων τῶν ἐθνῶν διατρέχωσι τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην, ἐὰν ὁ Ἑλληνισμὸς τῶν χωρῶν τούτων ἀπελπι πρὸς τὰς Ἀθήνας ρίπτει τὸ βλέμμα, ἐνῷ ὁ Ρωμοῦνος, ὁ Αὐστριακός, ὁ Σλάβος ἐκθέτει πρὸ τοῦ γεωργοῦ τοῦ δουλεύοντος τὴν Σουλτανικὴν τυραννίαν, ὅτι ἡ λεγομένη Ἑλλὰς ἀπὸ πολλοῦ ἔπαυσεν ὑπάρχουσα, ἀποκατασταθεῖσα τιμάριον ἀνθρώπων, οἵτινες ὡς μόνον τίτλον ἔχουσιν, ὅτι δύνανται νὰ γίνωσιν ἥρωες δ ι α σ ή μ ω ν δ ι κ ῶ ν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ὁ ἐν Ἰταλίᾳ ἰδιαίτερος ἀνταποκριτής μας ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Βιτέρβου ἀπὸ 29)10 Νοεμβρίου.

(Καθυστερήσασα).

Τὸ θέαμα εἶναι πάντοτε τὸ αὐτό· οἱ θεαταὶ ἄλλοτε ἐπλήρονον καὶ ἐχειροκρότουν· σήμερον πληρόνουσιν ἔτι ὡς πάντοτε, ἀλλὰ κάποτε συρίζουσιν.

Τὸ δρᾶμα—ballet εἶναι πάντοτε τὸ αὐτό· οἱ ὑποκριταὶ καὶ ὀρχησταὶ διαδέχονται οἱ μὲν τοὺς δέ· ἀλλὰ τὰς αὐτὰς πάντοτε φέρουσι προσωπίδας· ἀλλάσσουσιν ὀνόματα, ἀλλ' ὄχι χαρακτῆρας· τὸ δρᾶμα—ballet ἐν τῇ σημερινῇ γλώσσῃ καλεῖται Ε ὐ ρ ω π α ϊ κ ὴ δ ι π λ ω μ α τ ί α. Εἶναι ὡραῖαι αἱ εἰκόνες του· ἐν τῇ αἴγλῃ θαμβοῦντος πυροτεχνικοῦ φωτὸς ἀπαστράπτοντες ἐκ βαρυτίμων κοσμημάτων οἱ ὑποκριταί, βασιλεῖς, μαστρωποί, αὐτοκράτορες, προδόται, ὑπουργοί, λησταί, διπλωμάται, ἑταῖραι, ἱερεῖς, δήμιοι, αὐλικοὶ συμπλέκουσιν ἐν ποικίλοις συνδυασμοῖς τοὺς ἑαυτῶν τετραχόρους· οἱ θεαταὶ κεχηνότες θαυμάζουσι καὶ τὸ βλέμμα αὐτῶν οὕτω περισπώμενον ἀδυνατεῖ νὰ εἰσδύσῃ διὰ τῶν χαινόντων παρασκηνίων, ὄπισθεν τῶν ὁποίων οὐκ ἐντελῶς λανθάνουσιν ἡ οἰκτρὰ γυμνότης τῶν μηχανισμῶν, τὰ σκαιὰ μέσα τῆς σκηνικῆς ἀπάτης, τὰ σκοτεινὰ ὡς τὸ ἔγκλημα καὶ ἄθλια ὡς ἡ ἀτιμία ἐνδιαιτήματα, ἐν οἷς οἱ ὑποκριταὶ ἀποσυρόμενοι ἀποβάλλουσι τὰς ἑαυτῶν προσωπίδας.

Καὶ ἄν ποτε, ὡς ἐκ τῆς ἀδεξιότητος τῶν ὑπηρετῶν τῆς σκηνῆς, παρασκήνωμά τι καταπέσῃ καὶ ἀποκαλυφθῶσιν αἴφνης εἰς τῶν θεατῶν τὰ ὄμματα οἱ ὑποκριταὶ αὐτοὶ δρῶντες καὶ λαλοῦντες δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμόν . . . ὁποῖαι αἱ ἀπὸ τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης τῶν θεατῶν ἐντυπώσεις;

Δὲν ἐπιχειρῶ νὰ ἐκφράσω τὰς τῶν Ἰταλῶν ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἐν Βιέννῃ σπουδαίου διπλωματικοῦ συμβάντος, ἐν ᾧ οἱ ὑποκριταί, ὧν ἀπροσδοκήτως καὶ δι' ἀδεξιότητα τῶν ὑπηρετῶν ἠκούσθησαν οἱ διάλογοι δι' ἴδιον λογαριασμόν, εἰσὶν οἱ κ. κ. Kallay, προσωρινὸς καὶ Ἀνδράσσης μέλλων ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρο-Οὐγγρικῆς Αὐτοκρατορίας.

Συνεζητοῦντο ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ὁμοτίμων τῆς Οὐγγαρίας τὰ κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ ἡ συζήτησις ἐπραγματεύετο τὸ τελευταῖον διπλωματικὸν γεγονὸς τῆς Αὐστροϊταλικῆς συμμαχίας καὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Βιέννης.

Ἡ συνεδρίασις ἦτο μυστική· ἀλλὰ . . . . ὡς ἐκ τῆς ἀδεξιότητος τῶν . . . στενογράφων, τὴν αὐτὴν τῆς συνεδριάσεως ἡμέραν (25]6 Νοεμβρίου) ἐφημερίδες τινὲς τῆς Βιέννης ἐδημοσίευσαν περικοπὰς τῶν λόγων τῶν προρρηθέντων κυρίων.

Ὁ κ. Kallay εἶπεν: «Ἡ Ἰταλία ἐπεζήτησε τὴν ἡμετέραν φιλίαν πρὸς ἴδιον ἑαυτῆς συμφέρον· ἡμεῖς οὐδὲν ἔχομεν νὰ ζητήσωμεν ἢ νὰ φοβηθῶμεν παρὰ τῆς Ἰταλίας». Ὁ κ. Ἀνδράσσης ἀπεκρίνατο: «Μ' εὐχαριστοῦ-

59=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=59

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη

Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΦΑΝΤΙΝΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ — ΔΙΚΗ ΓΙΑΣΤΟΥΡΑ

Ἀπὸ τοῦ παραθύρου του ἐφαίνετο ἡ αὐλὴ τῆς οἰκίας καὶ ὁ δρόμος. Ξηρός τις καὶ βαρὺς κρότος, αἴφνης ἀντηχήσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπέσυρε τοὺς ὀφθαλμούς του ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω. Εἶδε κάτωθέν του δύο ἐρυθροὺς ἀστέρας, ὧν αἱ ἀκτῖνες ἐμηκύνοντο ἢ ἐβραχύνοντο παραδόξως ἐντὸς τῆς σκοτίας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ διάνοιά του εἰσέτι δὲν ἦτον ἐντελῶς ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τῆς σκιᾶς τῶν ὀνείρων. — Παράδοξον! εἶπε καθ' ἑαυτόν· εἰς τὸν οὐρανὸν ἄστρα δὲν ἔχει. Τώρα εἰς τὴν γῆν κατέβηκαν.

Ἀλλ' ὁ σκοτασμός του διελύθη, ὅταν δεύτερος κρότος, ὅμοιος τοῦ προτέρου, τὸν ἐξύπνησεν ἐντελῶς· παρετήρησε προσεκτικώτερον, καὶ διέκρινεν ὅτι τὰ δύο ἐκεῖνα ἄστρα ἦσαν φανοὶ ὀχήματος, ἐρχομένου πρὸς τὴν οἰκίαν του. Μετ' ὀλίγον, εἶδεν ὅτι τὸ ὄχημα τοῦτο ἐσύρετο ὑφ' ἑνὸς λευκοῦ ἵππου, μικροῦ. Ὁ κρότος ὃν ἤκουσε πρίν, ἦτον ὁ τῶν τροχῶν καὶ τῶν ποδῶν τοῦ ἵππου ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου.

— Τί ὄχημα νὰ ἦναι αὐτό; εἶπε κατὰ νοῦν. Τόσῳ πρωῒ ποιὸς ἄρά γε νὰ ἔρχεται!

Ἐκεῖ, ἀκούει κρουομένην ἔξωθεν ἐλαφρῶς τὴν θύραν τοῦ κοιτῶνός του. Φρίττει ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν· κράζει τρομερᾷ φωνῇ.—Ποιὸς εἶνε;

— Ἐγώ, κύριε δήμαρχε, ἀποκρίνεταί τις ἔξωθεν.

Ἀναγνωρίζει τὴν φωνὴν τῆς γραίας θυρωροῦ του.

— Τί τρέχει; ἐρωτᾷ.

— Αὐθέντη, εἶνε κοντὰ πέντε ὥραις, πρωΐ.

— Καὶ τί, ἂν ἦναι πέντε ὥραις;

— Ἦλθε τὸ ἁμάξι.

— Ποιὸ ἁμάξι;

— Τὸ ἁμάξι ὅπου ἐπαραγγείλετε. Ἐν ἁμάξι δὲν ἔχετε παραγγείλει;

— Ἁμάξι, ἐγώ; ὄχι.

— Ξεύρω κ' ἐγώ; ὁ ἁμαξᾶς λέγει πῶς τὸ ἔφερε διὰ τὸν κύριο δήμαρχο.

— Ποιὸς ἁμαξᾶς;

— Ὁ ἁμαξᾶς τοῦ μαστρο-Σκωφλιοῦ.

— Τοῦ μαστρο-Σκωφλιοῦ;

Ὡς ἂν διήρχετο ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν του ἀστραπή, τὸν ἐπτόησε τὸ ὄνομα τοῦτο.

— Ἄ, ναὶ! εἶπε· τοῦ μαστρο-Σκωφλιοῦ.

Ἂν τὸν ἔβλεπεν, ἡ γραῖα κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, θὰ τὸν ἐφοβεῖτο. Ἐσιώπησεν ἐπί τινας στιγμάς. Παρετήρει τὸ φῶς καὶ λαμβάνων τὸν πέριξ τῆς θρυαλλίδος ἀναλελυμένον κηρόν, ἔτριβεν αὐτὸν ἔτι ζέοντα εἰς τοὺς δακτύλους του. Ἡ γραῖα ἐν τούτοις περιέμενε.

— Τί νὰ τοῦ εἰπῶ, αὐθέντη; ἐτόλμησεν ἐκ νέου νὰ ἐρωτήσῃ.

— Καλά· εἰπέ του ὅτι καταβαίνω.

Ε'.

ΠΡΟΣΚΟΜΜΑΤΑ

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ὁ τακτικὸς ταχυδρόμος, ὁ ἀναχωρῶν ἐκ τοῦ Ἀρράτου κατὰ πᾶσαν νύκτα περὶ τὴν μίαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἤτοι μετὰ τὴν ἐκεῖθεν διάβασιν τοῦ τακτικοῦ ταχυδρόμου τῶν Παρισίων, ἀφικνεῖτο εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ . ., ὀλίγον πρὸ τῶν πέντε ὡρῶν τῆς πρωΐας. Ἐρχόμενος κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα διὰ τοῦ δρόμου τοῦ Ἐσδινίου, συνεκρούσθη ἐπὶ τῆς καμπῆς ὁδοῦ τινος, καθ' ἣν στιγμὴν εἰσήρχετο εἰς τὴν πόλιν, μεθ' ἑνὸς μικροῦ ὀχήματος συρομένου ὑπὸ λευκοῦ ἵππου, καὶ τρέχοντος κατ' ἐναντίαν διεύθυνσιν. Ἐκάθητο δὲ εἰς τὸ μικρὸν ὄχημα τοῦτο ἄνθρωπός τις περιτετυλιγμένος εἰς τὸν μανδύαν του. Ὁ τροχὸς τοῦ ὀχήματός του ἐκτυπήθη βαρέως· ὁ ταχυδρόμος ἔκραξε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον νὰ σταθῇ, ὁ ὁδοιπόρος ὅμως δὲν ἤκουσεν, ἀλλ' ἐξηκολούθησεν ἐλαύνων τὸν ἵππον του ὅλῃ ταχύτητι.

— Διαβολεμμένη κάποια βία πρέπει πῶς θὰ ἔχῃ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ ταχυδρόμος.

Ὁ δρομαῖος ὁδοιπόρος οὗτος, ἦτον ὁ ἄξιος οἰκτιρμοῦ ἄνθρωπος ὃν ἠθικῶς κατασπαραττόμενον εἴδομεν πρὸ μικροῦ.

Ποῦ κατηυθύνετο; καὶ διατί ἔσπευδε τόσον; Ἠγνόει τοῦτο καὶ αὐτός. Βεβαίως ἀπήρχετο εἰς τὸ Ἄρρασον· ἀλλ' ἴσως καὶ ἀλλαχοῦ. Τὸ ᾐσθάνετο ἐκ διαλειμμάτων, καὶ τὸν ἤρχετο ῥῖγος. Προέβαινεν ἐντὸς τῆς νυκτός, ὡς εἰς βάραθρον. Πρᾶγμά τι τὸν ἀπέσυρε. Τί διέτρεχεν ἐντός του, οὐδεὶς νὰ ἐκφράσῃ δύναται, καὶ πάντες τὸ καταλαμβάνουν. Ποῖος ἄνθρωπος, ἅπαξ τοὐλάχιστον ἐπὶ ζωῆς του, δὲν εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸ τὸ σκοτεινὸν τοῦ ἀγνώστου σπήλαιον;

Ἄλλως τε, οὐδ' εἶχεν ἔτι ἀποφασίσει τίποτε. Μηδὲν ὁριστικὸν ἐν τῇ συνειδήσει του. Ἦτο καὶ νῦν ἀμφίρροπος, ἀναποφάσιστος, ὡς εἰς τὴν πρώτην στιγμήν.

Διατί ἀπήρχετο εἰς τὸ Ἄρρασον; Ἂς ὑπάγω ἔλεγε· ὁπωσδήποτε, ἂς ἰδῶ τὰ πράγματα μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου· νὰ καταλάβω τί τρέχει; τί θὰ συμβῇ; νὰ κρίνω ἰδίοις ὄμμασι, καὶ τότε ἀποφασίζω· μακρόθεν τὰ πράγματα πάντοτε φαίνονται βουνὰ νὰ ἰδοῦμεν, ἴσως αὐτὸς ὁ Γιαστούρας εἶνε τῳόντι κανένας ἄθλιος ἄνθρωπος, καὶ ἀφοῦ τὸν ἰδῶ, θ' ἀνεκουφίζετο ἡ συνείδησίς μου τόσον, ὥστε ν' ὑπάγῃ αὐτὸς ἀντ' ἐμοῦ εἰς τὸ κάτεργον· κίνδυνον κανένα δὲν τρέχω· ναί, θὰ εἶνε ἐκεῖ ὁ Ἰαβέρης, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ λεγόμενος Πρεβετᾶς, καὶ ὁ ἄλλος, ὁ Βρωμοσπιτάκης, καὶ ὁ Ψαθομάνας, παλαιοὶ κατάδικοι, οἵτινες λέγουν ὅτι μ' ἐγνώρισαν· ἀλλά, βέβαια σήμερον δὲν θὰ μὲ ἀνα-

»σιν αἱ ἐξηγήσεις αὗται· αἱ κατὰ τῆς Αὐστρίας ὑπο»κινήσεις τῶν ποθούντων τὴν Ἀλύτρωτον (Irre»denta) Ἰταλίαν, οὐδέποτε μ'ἐφόβισαν· ἄλλως τε ὁ ἀπὸ »τούτων κίνδυνος εἶναι ὁ μείζων διὰ τὴν Ἰταλίαν »ἢ δι' ἡμᾶς· ἂν οἱ θιασῶται τῆς Ἀλυτρώτου ἐπ»ετύγχανον τὴν μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας ἔκρηξιν »πολέμου, αἱ ἀπὸ τούτου συνεπεῖς περιπτώσεις θὰ ἦσαν »δύο· ἢ ἡ Ἰταλία θὰ ἐνίκα, καὶ ἡ νίκη αὕτη θὰ ἦτο »συγχρόνως νίκη τῶν δημοκρατικῶν, προκαλεσάντων »τὸν πόλεμον· ἢ ἡ Ἰταλία θὰ ἡττᾶτο καὶ ἡ ἧττα αὕτη »θὰ ἐγίνετο ὀλεθρία τῇ βασιλευούσῃ δυνα»στείᾳ. Κατὰ συνέπειαν οὐδόλως ἀμφιβάλλω περὶ »τῆς εἰλικρινείας τῆς Ἰταλικῆς φιλίας καὶ πέ»ποιθα, ὅτι τὴν στιγμὴν ταύτην οὐχὶ ἡμεῖς, ἀλλ' ἡ »Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ὑπερασπίζεται τὰ ἡμέτερα Ἰτα»λικὰ σύνορα . . .»

Τὴν ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ κ. Kallay προσβολήν, τὴν ἐπαύριον αὐτὴν τῆς συμμαχίας, πάντες οἱ Ἰταλοὶ δύνανται νὰ αἰσθανθῶσιν.

Ὁ ὑπὸ τῶν λόγων τοῦ κ. Ἀνδράσση ἐν μέρει ἀποκαλυπτόμενος σκοπὸς τῆς αὐστροϊταλικῆς συμμαχίας τοὺς φιλοπάτριδας μόνον καὶ τοὺς δημοκρατικοὺς δύναται νὰ πλήξῃ καὶ κινήσῃ εἰς ἀγανάκτησιν.

Λοιπόν· ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς αὐστριακῆς αὐτοκρατορίας σπαίρουσιν ἔτι χῶραί τινες τῆς μεγάλης ἰταλικῆς πατρίδος. Οἱ δημοκρατικοὶ τῆς Ἰαλίας, αὐτοὶ ἐκεῖνοι οἷς ὀφείλεται ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ ἔθνους, ἐπιζητοῦσι τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν χωρῶν τούτων· ἵνα τύχωσιν αὐτῆς θὰ ἐπεχείρουν πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας· ἀλλ'αἱ δύο δυναταὶ ἐκβάσεις τοῦ πολέμου τούτου κατὰ τὸν κ. Ἀνδράσσην, ἀπειλοῦσιν ἀμφότεραι τὸν θρόνον τῆς βασιλευούσης ἐν Ἰταλίᾳ δυναστείας· ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος λαμβάνει τὰ μέτρα του· τρέχει καὶ ἐναγκαλίζεται τὸν φίλον του αὐτοκράτορα Φραγκῖσκον Ἰωσήφ, τὸν διαβεβαιοῖ περὶ τῆς πρὸς τὴν Αὐστρίαν φιλίας τῆς Ιταλίας (διὰ τὸν κ. Ἀνδράσσην Ἰταλία καὶ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας εἶναι τὸ αὐτὸ) καὶ περιβαλλόμενος τὴν στολὴν Αὐστριακοῦ συνταγματάρχου, τάσσεται παρὰ τὰ Ἰταλικὰ σύνορα τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τὰ φρουρεῖ αὐτὸς καὶ ἡ Κυβέρνησίς του ἐναντίον τῶν δημοκρατικῶν ὑπηκόων του, ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὅπως ἐλευθερώσωσι ἓν μέρος τῆς πατρίδος των τιθεῖσιν εἰς κίνδυνον τὸν θρόνον του. Τοιαύτη ἡ ὄπισθεν τῶν παρασκηνίων εἰκών.

Ἀλλ'οὐδὲν ἐξ ὅλων τούτων· οἱ στενογράφοι διέστρεψαν τοὺς λόγους τῶν κ.κ. Kallay καὶ Ἀδράσση· ὁ τύπος ἀνακριβῶς καὶ παραπεποιημένως ἐπανέλαβεν αὐτούς. Εὐθὺς μετὰ τὸ πρῶτον τηλεγράφημα τὸ κομίσαν τὰς ἀνακριβεῖς ἐκείνας φράσεις, πρὶν ἢ οἱ Ἰταλοὶ συνέλθωσιν ἐκ τῆς πρώτης ἐκπλήξεως, πρὶν ἢ ὁ τύπος μίαν ἐκβάλῃ φωνήν, δεύτερον τηλεγράφημα διορθοῖ, ἀναιρεῖ τὰ πάντα. Ὁ κ. Kallay ἐπεσκέφθη τὸν ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλιας κόμητα Robilant ἵνα ἐπισήμως διαβεβαιώσῃ αὐτὸν περὶ τοῦ μὴ ἀληθοῦς τῶν διαδιδομένων· εἶτα, ἐν ἐπισήμῳ συνεδριάσει τῆς Οὐγγρικῆς ἐπιτροπῆς ἐπανέλαβε τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην καὶ διώρθωσε τὸν ἴδιον λόγον του καὶ τὸν τοῦ κ. Ἀνδράσση κτλ. κτλ. Ἐπὶ τέλους τὸ παρασκήνιον ἐξετάθη ἐκ νέου, τὰ πάντα διωρθώθησαν, οἱ θεαταὶ ἐπείσθησαν ὅτι ὅσα ἐπὶ στιγμὴν εἶδον ἦσαν ὀπτικὴ ἀπάτη καὶ... ἡ παράστασις ἐξακολουθεῖ. Ἀλλ'οἱ δημοκρατικοί, ἀρξάμενοι καὶ πρότερον τῶν στιγμων, δὲν θὰ παύσωσιν. Εἷς ἀδιάκριτος ὑπείγειρε πρὸ ἡμερῶν μίαν ἄκραν τοῦ παρασκηνώματος, πρὸ τοῦ ὁποίου ἐξελίσσεται ἡ Ἑλληνικὴ κωμῳδία, καὶ ἀπεκάλυπτεν ὅτι ὅπως μὴ συνταραχθῶσι αἱ θεριναί του διασκεδάσεις ἀπεκόπτετο μία ἐπαρχία ἀπὸ τὸ κράτος καὶ ἐσαβανοῦτο ἡ ἐλευθερία πολλῶν χιλιάδων Ἑλλήνων : Ἀλλὰ... διωρθώθη καὶ τοῦτο, αἴ ; ὀπτικὴ ἀπάτη.

Ὅμως, περίεργος σύμπτωσις· αἱ ὀπτικαὶ αὗται ἀπάται ἐπιδεικνῦσι δύο γείτονας στεμματοφόρους ἐπιτελοῦντας τὴν αὐτὴν πρ...ᾶξιν.

Συνέχειαι τῆς Αὐστροϊταλικῆς συμμαχίας. Εἰδήσεις τινὲς προερχόμεναι τίς οἶδε πόθεν, μεμονουμέναι, ἄνευ προηγουμένων, ἄνευ σχολίων· περιβαλλόμεναι τοὺς τρεῖς στίχους τηλεγραφήματος ὅπερ κοινόν τι πρακτορεῖον κοινοποιεῖ εἰς πᾶσαν ἐφημερίδα, ἀναγινωσκόμεναι καὶ λησμονούμεναι εὐθύς, ἄνευ τινὸς προσοχῆς, ἀπαρατηρήτως· τοιαῦταί τινες εἰδήσεις ἀποκαλύπτουσιν αἴφνης εἰς τὸν νοῦν περιπτώσεις τινάς, ἢ πράξεις, ἢ συμβάματα ἅτινα ἄλλως δὲν θὰ ἀνεκαλύπτοντο, μηδ'ὡς συμπεράσματα τῶν δεξιωτέρων καὶ περιπλοκωτέρων συλλογισμῶν.

Τοιαύτην τινὰ εἴδησιν ἀνέγνων ἔν τινι ἐφημερίδι «Λέγεται ὅτι ἐν Βιέννῃ ὁ κ. Δεπρέτης ἔθηκε τὰς βάσεις συμφωνιῶν, καθ' ἃς ἡ Αὐστρία θὰ παραχωρήσῃ τῇ Ἰταλίᾳ τὸ Τρέντρον πρὸς ἀντιστάθμισιν ἄλλων χωρῶν ἃς θέλει καταλάβει πρὸς ἀνατολάς.»

Καλὸν νὰ γνωρίζωμεν καὶ τοῦτο· ὅτι ἡ Αὐστροϊταλικὴ συμμαχία σκοπεῖ τὴν πρὸς Ἀνατολὰς ἐπέκτασιν τῆς Αὐστρίας· οὕτως ἡ φιλελεύθερος, ἡ ἐν ὀνόματι τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν ἀνακτήσασα τὴν ἰδίαν ἀνεξαρτησίαν Ἰταλία, συνωμοτεῖ σήμερον μετὰ τοῦ φεουδαρχικοῦ ἐκείνου τερατώδους λειψάνου, τῆς Αὐστρίας, ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας τῶν μικρῶν ἀνατολικῶν ἐθνῶν. Αἴ ! τί τὸ θέλετε ! ἔχει καὶ ὁ Δεπρέτης τὰς κατακτητικάς του ὀρέξεις· ὠνειρεύετο τὴν κατάληψιν τῆς Ἠπείρου ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης !...

Αἱ Αὐστριακαὶ ἐφημερίδες ἐπίσης λέγουσιν ὅτι ἡ Αὐστρία τώρα «προεφύλαξε τοὺς ὤμους της διὰ τῆς συμμαχίας τῆς Ἰταλίας». Εἰς τρόπον ὥστε ἐστραμμένη πρὸς Ἀνατολὰς δύναται ἐκεῖ νὰ προσηλώσῃ πᾶσαν αὐτῆς τὴν προσοχήν.

Ἡ ἀπροκάλυπτος ἤδη διακήρυξις τῆς προσαρτήσεως τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης εἰς τὰς κτήσεις τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Αὐστριακοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, χωρὶς κἂν περὶ τούτου νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ Πύλη· ἡ προσεχὴς ἄνοδος τοῦ κ. Ἀνδράσση εἰς τὴν πρωθυπουργίαν, τοῦ ἀνδρός, εἰς οὗ τὴν δράστιδα πολιτικὴν ὀφείλεται ἡ κατάκτησις ἐκείνη τῶν δύο τουρκικῶν ἐπαρχιῶν· τὰ πρό τινων ἡμερῶν βληθέντα ballons d'epreuve διὰ τῶν διαδόσεων τῆς ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου Αὐστριακῆς κατοχῆς, πάντα ταῦτα εἶναι πολλὰ ὅπως τοὺς πάντας πείσωσιν ὅτι ἡ Αὐστρία θεωρεῖ ἐπελθοῦσαν τὴν στιγμὴν τῆς ἐνεργείας πρὸς πραγμάτωσιν τῶν γνωστῶν αὐτῆς ἐν Ἀνατολῇ σχεδίων.

Καὶ ἐν τοιαύτῃ στιγμῇ ἡ Ἑλλὰς κύπτει τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὸν Κουμουνδοῦρον. Ἀλλὰ φαίνεται ἐγγίζουσα ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους. Ἡ βουλὴ διελύθη. Ἄριστα ! Ἐλπίσωμεν, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἐνεργηθῶσι διὰ τῆς λόγχης τῶν ἀπὸ τῶν Θεσσαλικῶν θριάμβων κατερχομένων στρατιωτῶν· ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ νέα Βουλὴ ἂν δὲν ἀρέσκῃ θὰ διαλυθῇ καὶ πάλιν· ὅτι δὲν θὰ διαταχθῶσι πλέον νέαι ἐκλογαὶ ἐπὶ τέλους ὅτι θὰ θελήσουν νὰ συντελέσῃ τὸ ἔργον των καθιστῶντες τὴν Ἑλλάδα αὐτοὶ πρότερον, ὅτι θέλει νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἡ Αὐστρία· τί διάβολον ! εὑρίσκονται ἐν τῇ ὁδῷ καὶ πρέπει νὰ χωρήσουν πρὸς τὰ ἐμπρός· ἀλλ' ἂς σπεύσουν· ἂς σπεύσουν νὰ ἐπιταχύνουν τὴν κρίσιν· ἐν ταῖς κρίσεσιν ἀναφαίνωνται πάντοτε ἄνδρες τινές· διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀρκεῖ εἷς Ἕλλην.

Πολλοὶ δὲν πιστεύουσιν εἰς τὸν Λαὸν τῆς Ἑλλάδος, διότι αὐτοὶ οὗτοι δὲν εἶναι Ἕλληνες τὴν ψυχήν.

Ἡ λαλιὰ τῶν ἑταίρων τῆς Φιλικῆς τοὺς πρὸ τοῦ 1821 πρὸ τοῦ Τούρκου ἕρποντας δούλους μετέβαλεν εἰς πολεμιστὰς τοῦ 1821. Εἷς Σπάρτακος ἤρκει ὅπως μεταμορφώσῃ τὰς ἀγέλας τῶν δούλων εἰς λεγεῶνας ἡρώων.

Εἶναι χείρονες οἱ Ἕλληνες τῆς σήμερον καὶ ἀπὸ τοὺς δούλους τοῦ Τούρκου Ἕλληνας καὶ ἀπὸ τὰς δούλας τῶν Ῥωμαίων ἀγέλας ;

Ὁ Κουμουνδοῦρος τὸ πιστεύει καὶ θαρρεῖ· ἴδωμεν ἕως πότε θὰ ἔχῃ δίκαιον· ἀλλὰ πρὸ πάντων ἂς σπεύσῃ.

Δὲν μοὶ ἐπιτρέπει ὁ χρόνος νὰ ἐκταθῶ ἐν τῇ παρούσῃ πραγματευόμενος περὶ τῶν Ἰταλικῶν ἔτι ἅτινα ἐνδιαφέροντα ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις τυγχάνουσιν· ἄλλως τε τὰς στενὰς στήλας τῶν «Νέων Ἰδεῶν» ἀπειλῶ διὰ πλημμύρας Ἰταλικῆς. Ἐν προσεχεστάτῃ ἐπιστολῇ μου ἀπὸ Aquila πλειότερα.

Α. Γ. Η.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησεν εἰς Βόλον.

— Κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν οἱ φοιτηταὶ τῶν ἐνταῦθα σωμάτων ἀπαλλάσσονται πάσης ὑπηρεσίας πλὴν τῶν γυμνασίων ὅπως δυνηθῶσι ν'ἀκούσωσι τὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ παραδιδόμενα μαθήματα.

— Βασιλικὸν διάταγμα ὁρίζει εἰς ἑβδομήκοντα τοὺς δικαστικοὺς κλητῆρας ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἠλείᾳ πρωτοδικῶν.

— Ἡ γέφυρα τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ ἐπεραιώθη καὶ ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια αὐτῆς.

— Ὁ τέως ἀκόλουθος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δημ. Κουντουριώτης διωρίσθη β'. γραμματεὺς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας.

— Ἀφίκετο ἐκ Μαυροβουνίου ὁ ἐν Κετίγνῃ πολιτικὸς πράκτωρ κ. Ἀλέξανδρος Λογοθέτης.

— Διάταγμα βασιλικὸν ὁρίζει ἕδραν τοῦ εἰρηνοδικείου Κλειτορίας ἀπὸ μὲν τῆς πρώτης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους τὸ χωρίον Φίλια τοῦ δήμου Λευκασίου, ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Ἀπριλίου τὸ χωρίον Μαζέϊκα πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Κλειτορίας.

— Αἱ Κερκυραϊκαὶ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουσιν, ὅτι ἡ δολοφονήσασα τὴν ἐγγονὴν αὐτῆς πενθερὰ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ Ρουμουνικοῦ στρατοῦ Γανέσκου, ἡ ὁποία ἐκρατεῖτο εἰς τὰς ἐξεταστικὰς φυλακὰς τῆς Κερκύρας, ηὐτοκτόνησε ῥιφθεῖσα ἐκ τοῦ παραθύρου τῆς τετάρτης ὀροφῆς τῆς φυλακῆς. Ἐν καιρῷ ἐξεθέσαμεν λεπτομερῶς τὸ δραματικὸν τοῦτο ἐπεισόδιον, σήμερον δὲ διὰ τῆς αὐτοκτονίας τῆς αὐτουργοῦ τοῦ κακουργήματος μένουσιν εἰς τὸ σκότος οἱ ἀποτρόπαιοι λόγοι, οἵτινες ἐκίνησαν αὐτὴν εἰς τόσῳ μυσαρὰν πρᾶξιν.

— Ὁ ἐσχάτως ἀποβιώσας Ἄγγελος Ῥωμάνος ἐκληροδότησε διὰ τῆς διαθήκης του εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Κεφαλληνίας δραχ. 50,000.

γνωρίσουν. Εἶμαι ἀκόμη κύριος, τέλος πάντων νὰ φανερωθῶ, ἢ νὰ μὴ φανερωθῶ.

Αὐτὴ ἡ ἰδέα ἦτο παρήγορος. Κατὰ βάθος, θὰ ἐπροτίμα ἀναμφιβόλως νὰ μὴ ἀπήρχετο εἰς τὸ Ἄρρασον. Ἀλλ' ὅμως ἐκεῖ κατηυθύνετο.

Ἐντὸς τῶν σκέψεών του ἐμάστιζεν ἀδιακόπως τὸν ἵππον, ὅστις προώδευε θαυμασίως ταχεῖ καὶ τακτικῷ βήματι. Ἀλλὰ καθόσον τὸ ὄχημα προεχώρει, αὐτὸς ᾐσθάνετό τι ἐντός του ὀπισθοδρομοῦν. Περὶ τὸ λυκαυγὲς εὑρίσκετο εἰς πεδιάδα· μίαν πεδιάδα ἀνοικτήν· ἡ πολίχνη Μ. ἐπὶ Μ. . . εἶχε μείνει μακρὰν ὀπίσω του. Εἶδε τὸν ὑποφώσκοντα ὁρίζοντα· ἔβλεπε διερχομένας πρὸ τῶν ὀμμάτων του ὅλας τῆς χειμερινῆς αὐγῆς τὰς ψυχρὰς μορφάς, οὐδόλως εἰς αὐτὰς προσέχων. Ἔχει καὶ ἡ πρωΐα τὰ φάσματα αὐτῆς, ὡς ἡ ἑσπέρα. Δὲν τὰ παρετήρει, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀγνοίᾳ του, τὰ μελανὰ ἐκεῖνα σχήματα τῶν δένδρων καὶ τῶν πέριξ λόφων ἀπειργάζοντο ἐπὶ τῆς ἠρεθισμένης ψυχῆς του, οὐκ οἶδά τι πένθιμον καὶ ἀπαίσιον. Ὁσάκις διέβαινεν ἔμπροσθεν οἰκίσκου τινος, ἐξ ἐκείνων τῶν μεμονωμένων, οἵτινες ἔστιν ὅπου, κεῖνται ἐπὶ τῶν δρόμων, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν· Καὶ ὅμως αὐτοῦ μέσα εἶνε ἄνθρωποι, καὶ αὐτοὶ κοιμῶνται. Ὁ κτύπος τῶν βημάτων τοῦ ἵππου, τὰ κωδώνια τῶν φαλάρων του, οἱ τροχοὶ ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου, ἀπετέλουν θόρυβόν τινα γαληναῖον καὶ μονότονον. Τερπνότατα εἶνε αὐτὰ τὰ πράγματα, ὅταν τυγχάνῃ τις εὔθυμος, πλὴν πενθιμώτατα ὅταν ἦναι λυπημένος.

Ἦτο πλέον ἡμέρα ὅταν ἔφθασεν εἰς Ἐσδίνιον· ἐκεῖ ἐστάθη ἐνώπιον ἑνὸς ξενοδοχείου, ἵν' ἀφίσῃ τὸν ἵππον του ν' ἀναπνεύσῃ ἀνέτως καὶ νὰ φάγῃ τὴν βρώμην του. Τὸ ἐξαίρετον ζῷον τοῦτο διήνυσε πέντε λεύγας ἐντὸς δύο ὡρῶν, καὶ δὲν εἶχε ρανίδα ἱδρῶτος ἐπὶ τῶν νώτων του. Ἦτο ἐξ ἐκείνων ἅτινα ἔχουν μεγάλην μὲν τὴν κεφαλήν, μεγάλην κοιλίαν καὶ ὄχι μακρὸν αὐχένα, στῆθος δὲ ἀνοικτόν, γλουτοὺς εὐρεῖς, κνήμας ξηρὰς καὶ λεπτάς, καὶ στερεοὺς πόδας· γένος κακόσχημον, εὔρωστον ὅμως καὶ ὑγιές.

Δὲν κατέβη ἀπὸ τοῦ ὀχήματος, ἀλλ' ὁ ὑπηρέτης τοῦ σταύλου, ὅστις ἔφερε τὴν βρώμην, ἔκυψεν αἴφνης καὶ παρετήρησε καλῶς τὸν ἀριστερὸν τροχόν.

— Ἔχεις ἀκόμη, αὐθεντικό, νὰ κάμῃς δρόμο πολὺ μὲ αὐτὸ τὸ ἁμάξι ; ἠρώτησε.

— Διατί ἐρωτᾷς ;

— Ἀπὸ μακρυὰ ἔρχεσαι ; ἠρώτησεν ὁ αὐτὸς ὑπηρέτης.

— Πέντε λεύγαις ἕως ἐδῶ.

— Ἄ !

— Τί θὰ εἰπῇ ἄ ;

Ὁ ὑπηρέτης ἔκυψεν ἐκ νέου, ἔμεινε πρὸς στιγμὴν σιωπῶν καὶ ἔχων τὸ ὄμμα εἰς τὸν τροχὸν προσηλωμένον, ἔπειτα δὲ ἀνεγερθείς,—Ἕνας τροχός, ἀπήντησεν, εἰς αὐτὴ τὴν κατάστασι, καὶ νὰ ἔκαμε πέντε λευγῶν δρόμο. . εἰμπορεῖ ὅμως νὰ κάμῃ καὶ ἄλλο δρόμο ἑνὸς τετάρτου τῆς λεύγας, καὶ ἂς νὰ μή.

— Τί λές, μωρὲ παιδί ; εἶπεν ὁ ὁδοιπόρος πηδήσας ἀπὸ τοῦ ὀχήματος.

— Λέγω πῶς εἶνε θαῦμα, αὐθεντικό, νὰ ἔκαμες πέντε λεύγες, χωρὶς νὰ πέσῃ ἀπὸ αὐτὸ τὰ ἁμάξι. Κύτταξε . . .

Τῷόντι ὁ τροχὸς ἦτο λίαν βεβλαμμένος. Ἡ σύρραξις μετὰ τοῦ ταχυδρομικοῦ ὀχήματος εἶχε διασχίσει δύο τῶν ἀκτίνων, καὶ συντρίψει τὴν τόρμην ὥστε τὸ περικόχλιον αὐτῆς δὲν εἶχε πλέον δύναμιν νὰ κρατῇ τὸν κοχλίαν.

— Εἰπέ με, καλὸ παιδί, ἠρώτησε τὸν ὑπηρέτην τοῦ σταύλου ἔχει ἐδῶ κανένα τροχοποιόν ;

— Ἀμ' πῶς δὲν ἔχει ;

— Κάμε μου τὴν χάρι νὰ πᾷς νὰ τὸν κράξῃς.

— Νά, εἶν' ἐκεῖ δυὸ πατήματα. Αἴ ! μαστρο-Βουργαλᾶ !

Ὁ μαστρο Βουργαλᾶς, ὁ τροχοποιός, ἵστατο ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας του. Προσῆλθε λοιπόν, καὶ ἐξετάσας τὸν τροχόν, ἔκαμε τὸν μορφασμὸν χειρούργου, ὅστις παρατηρεῖ τεθραυσμένον τι σκέλος.

— Εἰμπορεῖς μία στιγμὴ νὰ διορθώσῃς αὐτὸν τὸν τροχό ;

— Ὡς αὔριο τὸ πρωΐ δὲν εἰμπορεῖ 'γλιγωρότερα' εἶνε μιᾶς ἡμέρας δουλειά. Βιάζεται νὰ φύγῃ τὸ αὐθεντικό ;

— Πολύ. Μετὰ μία ὥρα πρέπει πάλιν νὰ εἶμαι εἰς δρόμο. Τὸ βραδύτερο μετὰ μία ὥρα.

— Αἴ, τότε εἶνε πρᾶγμα ἀδύνατο.

— Ἂς ἦναι μετὰ δύο ὥραις. Σὲ πληρώνω ὅ,τι θές.

— Τί νὰ πληρώσῃς ! δὲν εἶνε τοῦτο διὰ σήμερα εἶνε τῶν ἀδυνάτων νὰ γίνῃ. Ἐκεῖνο χρειάζεται καινούργιαις δυὸ ἀκτῖναις καὶ καινούργιο παραξονίτη. Ὡς αὔριο τὸ πρωΐ ὅμως γίνεται.

— Τὸ κακὸ εἶνε 'ποῦ δ' ἐμπορῶ νὰ περιμείνω ἕως αὔριο. Ἄκουσε ἀφοῦ καὶ εἶσαι τροχοποιός, θὰ ἔχῃς τροχοὺς ἑτοίμους· ἄν, ἀντὶ νὰ διορθώσῃς τοῦτον, ἔβαλλες εἰς τὸν τόπον του κἀνένα ἄλλον, ὅπου νὰ 'ταιριάζῃ ; Θὰ τὸν ἠγόραζα·

— Δὲν ἔχω κἀνένα νὰ 'ταιριάζῃ μὲ τὸν ἄλλο τροχὸ αὐτοῦ τοῦ ἁμαξιοῦ.

— Τότε λοιπόν, πώλησέ μου δύο τροχούς.

— Οἱ δύο τροχοὶ 'πάγει καλά, ἀλλὰ πρέπει ἀκόμη καὶ ὁ ἄξωνας νὰ 'ταιριάζῃ.

— Κύτταξε λοιπόν, δοκίμασε.

— Ἀμ' τί νὰ δοκιμάσω, ὅπου ἐμένα οἱ τροχοί μου εἶνε δι' ἁμάξια φορτηγά. Ἐδῶ εἶνε πτωχὸς ὁ τόπος μας.

— Δὲν ἔχεις νὰ μοῦ δανείσῃς κἀνὲν ἄλλο ὄχημα ἐλαφρό ;

Καὶ νὰ εἶχα, κατὰ τὸν τρόπο ὅπου κυβερνᾷ τὰ ὀχήματα τὸ αὐθεντικό, εὔκολα δὲν θὰ τοῦ τὸ 'δάνειζα.

— Εἰπέ μου σὺ ἂν ἔχῃς, καὶ ἐγὼ τὸ ἀγοράζω.

— Δὲν ἔχω, ὄχι.

— Παράδοξο πρᾶγμα ! δὲν εὑρίσκεται εἰς αὐτὸν τὸν τόπο ἕνα ὄχημα ὁποιονδήποτε ;

— Εἶναι μικρὸς ὁ τόπος μας. Ἔχω ἐκεῖ κάτω ἕνα παληὸ ἁμάξι κάποιου αὐθεντικοῦ ἀπὸ τὴν χώρα, ὅπου μοῦ τὤδωσε νὰ τὸ φυλάγω, διὰ νὰ τὸ μεταχειρίζεται κάθε τριανταπέντε τοῦ μηνός· αὐτὸ θὰ σοῦ τὸ ἐνοικίαζα δὲν θὰ μ' ἔμελε· ἀλλὰ τυχαίνει νὰ τὸ ἰδῇ· καὶ ἔπειτα ἐκεῖνο εἶνε διὰ δύο ἄλογα.

— Ποῦ τὸ ἔχεις ; φέρετο, καὶ πιάνω ἄλογα τοῦ ταχυδρομείου.

— Διὰ ποῦ 'πάγει τὸ αὐθεντικό ;

— Διὰ τὸ Ἄρρασο.

— Καὶ θέλει νὰ φθάσῃ ἐκεῖ σήμερα ;

— Ναί.

. . . .

— Κατὰ διάταγμα τοῦ Κεδίβου ἡ Βουλὴ τῆς Αἰγύπτου θὰ σύγκηται ἐξ 75 βουλευτῶν.

— Τὰ φιλελεύθερα φύλλα τῆς Ἀγγλίας διαψεύδουσι μετ' ἀγανακτήσεως τὴν φήμην καθ' ἣν ὁ Γλάδστων θὰ προσλάβῃ τὸν τίτλον τοῦ κόμητος τῆς Λίβερπουλ καὶ θὰ μετατεθῇ εἰς τὴν βουλὴν τῶν λόρδων.

— Διωρίσθη ἔπαρχος Κυθήρων ὁ ἐξ Ὕδρας καλλιστος νέος Ἀντώνιος Α. Μιαούλης ὅστις ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐπαρχίᾳ ὑπηρετήσας καὶ ἄλλοτε, ἀφῆκε λαμπρὰς ἐντυπώσεις ἱκανοῦ ὑπαλλήλου.

— Ἀφίκετο ἐκ Βόλου καὶ τῆς Θεσσαλίας ὁ κ. Γ. Κατσίμπαλης μεταβὰς ἐκεῖσε πρὸς ἐγκατάστασιν καὶ διευθέτησιν τῶν κατὰ τὸ Ταχυδρομεῖον.

— Ἀναμένεται ὁλόκληρος φουρνιὰ διορισμῶν καθηγητῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ, ἐν τοῖς ὁποίοις προήδρευσε τὸ πνεῦμα τῆς ἀνταμοιβῆς παρῳχημένων καὶ μελλουσῶν ἐκδουλεύσεων, οὐχὶ δὲ τὸ συμφέρον τοῦ ὑπάτου τούτου καθιδρύματος. Ἐννοεῖται ἀφ'ἑαυτοῦ, ὅτι ἀπὸ τοιαύτης ἀφετηρίας ἐτσολοποδήθησαν δικαιώματα νέων εὐδοκιμωτάτας ὑπηρεσίας παρασχόντων ἐν τῇ [illegible]. Καταρρέουν ὅλα, ἂς καταρρεύσῃ καὶ τὸ κα[illegible]μενον Πανεπιστήμιον. Ἡ τοῦ βάθους ἢ τοῦ ὕψους.

— Ὁ κ. Ν. Μηλιαρέσης συνέθετο (Polka Schersoza) διὰ κλειδοκύμβαλον ἣν ἀφιεροῖ τῷ συντάκτῃ τοῦ «Ραμπαγὰ» κ. Κλεάνθῃ Τριανταφύλλῳ. Ἐκ τούτου ἐξηγοῦμεν τὸν λόγον δι' ὃν ὁ φίλος συνάδελφος ἔθετο ἐν τῷ ἐπανωφορίῳ του κομβία ἀπὸ ἀστροπελέκι, πρόκε[illegible] ὡς μονητῆρες ἀπὸ τῶν μαγικῶν στροφῶν της. Ἡ ἔκ[illegible]σις τῆς πόλκας ταύτης γενήσεται κομψοτάτη ἐν Ἰταλίᾳ.

— Ὑπὸ τοῦ Camille Delaville δημοσιεύεται ἐν τῷ ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένῳ περιοδικῷ «Pavillon» βιογραφία τῆς γνωστῆς φίλης τῆς Ἑλλάδος, καὶ διαπρεποῦς λογίας κ. Edmond Adam τῆς καὶ διευθυντρίας τῆς «Νέας Ἐπιθεωρήσεως» Μετάφρασιν τῆς βιογραφίας ταύτης θέλει δημοσιεύσει ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη «Πολιτικκὴ καὶ Φιλολογικὴ Ἐπιθεώρησις» εἰς τὸ προσεχὲς φυλλάδιον.

— Ἀναφορικῶς τοῦ ἀναφυέντος ἐπεισοδίου τοῦ ταχυδρομείου Λαρίσσης, ὁ «Κῆρυξ» φρονεῖ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐμποδίζεται ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου ὅπως ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Πύλης καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τὸ ζήτημα τοῦτο θέλει προσλάβει νέαν φάσιν.

— Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Κρήτης ὅτι κυκλοφοροῦσιν ἀπό τινος ἐν τῇ νήσῳ πολλοὶ κίβδηλοι μετζητιέδες καὶ πεντάλιρα καὶ ὅτι δραστηρίως καταδιώκονται ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν οἱ κιβδηλοποιοί.

— Τὸ «Βῆμα» τοῦ Βερολίνου ἀγγέλλει ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι ὁ Τσάρος σκοπεύει κατὰ τὰς προτροπὰς τοῦ Ἰγνατιέφ νὰ μετακομίσῃ τὴν πρωτεύουσαν εἰς Μόσχαν.

Οἱ κάτοικοι τῆς γῆς τοῦ πυρὸς ἐν Βερολίνῳ.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 1079).

«Ἐπὶ τῇ ὄψει τοιούτων ἀνθρώπων», λέγει ὁ Δάρβιν, «μόλις δύναταί τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, οἵαν οἱ λοιποὶ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου». Καὶ ὅμως κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ αὐτοῦ κλεινοῦ φυσιοδίφου ἐξάγεται, ὅτι τὸ λογικὸν δὲν λείπει ἀπ' αὐτῶν, ἂν καὶ τοῦτο ἀσθενὲς καὶ μὴ ἀνεπτυγμένον ἐστίν. Ὁ Δάρβιν περιγράφει λαμπρῶς τὴν περιέργειαν καὶ ἔκπληξιν τῶν ἰθαγενῶν, ὅτε αὐτὸς συνοδευόμενος ὑπὸ 28 ἀνδρῶν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ πλοιάρχου Fitzroy διατελούντων, ἀπέβη μεσημβρίαν τινὰ μεταξὺ ὁμίλου τινὸς ἰθαγενῶν.

«Κατ' ἀρχάς», διηγεῖται, «δὲν ἐφαίνοντο διατεθειμένοι νὰ δεχθῶσιν ἡμᾶς εὐνοϊκῶς. Ἐγοητεύσαμεν ὅμως αὐτοὺς τάχιστα διὰ μικρῶν, ὅλως ἀσημάντων δώρων, οἷον ἐρυθρᾶς ταινίας, ἣν προσέδεσαν περὶ τὴν κεφαλήν. Ἦτο εὐκολώτερον νὰ διασκεδάσῃ τις τοὺς ἀγρίους τούτους, ἢ νὰ τοὺς εὐχαριστήσῃ. Νέοι, γέροντες, ἄνδρες, παιδία ἀδιακόπως ἐπανελάμβανον τὴν λέξιν «δός μοι». Ἀφοῦ ἔδειξαν πᾶν ἀντικείμενον ἀκόμη τὰ κομβία τῶν φορεμάτων των, καὶ ἐπανέλαβον ἀπειράκις τὴν λέξιν «δός μοι», ἐξηκολούθησαν ἐπαναλαμβάνοντες αὐτὴν ἄνευ ὡρισμένου σκοποῦ. Μετὰ τοῦτο ἔδειξαν τὰς νέας γυναῖκάς των καὶ τὰ μικρὰ παιδία, ἐννοοῦντες διὰ τούτου ἁπλῶς, ὅτι ἂν μὴ ἠθέλομεν νὰ δώσωμέν τι πλέον εἰς αὐτοὺς νὰ τὸ δώσωμεν αὐταῖς».

Ὁ Δάρβιν ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς ἐξαιρέτου ἱκανότητος τῶν ἀγρίων τούτων πρὸς ἀπομίμησιν πασῶν τῶν κινήσεων, χειρονομιῶν καὶ αὐτῆς τῆς γλώσσης τῶν ξένων νεηλύδων· ἅμα οὗτοι ἔβηχον ἢ ἐχασμῶντο ἐμιμοῦντο αὐτὸ παραυτὰ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπανελάμβανον ὅλως ὀρθῶς ἑκάστην λέξιν ἐν οἱαδήποτε προτάσει, καὶ ἐνθυμοῦντο ἐπί τινα χρόνων ἱσπανικῶν λέξεων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀγγλικῶν καὶ γερμανικῶν. Ἐζήτουν μάχαιραν, ἣν ἀπεκάλουν διὰ τοῦ Ἱσπανικοῦ αὐτῆς, ὀνόματος cuchilla. Εἶχον καθαρὰν ἰδέαν περὶ ἀλλαγῆς. Ὁ Δάρβιν ἔδωκεν ἀνδρί τινι μέγα τι καρφίον, χωρὶς νὰ δώκῃ σημεῖον, ὅτι περιμένει δῶρόν τι ἀντ' αὐτοῦ. Οὗτος ὅμως ἐζήτησεν εὐθὺς δύο ἰχθῦς καὶ προσέφερεν αὐτοὺς τῷ δωρητῇ του.

Τὰ μέρη ὅπου διανυκτερεύουσι συνίστανται ἐκ κεκολοβωμένων κλάδων, ἐν τῇ γῇ ἐμπεπηγμένων, ἅτινα καλύπτονται ἐλάχιστον ὑπὸ ὀλίγων στρωμμάτων χόρτου. Μόνον ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὄχθης εἰσὶ κατὰ τὸν Δάρβιν, κάπως καλλίτεραι, καθ'ὅσον εἰσὶ κεκαλυμμέναι διὰ δερμάτων φώκης. Τὴν νύκτα κοιμῶνται ἐν μικροτάτῳ χώρῳ πέντε ἢ ἐξ γνμνά, μόλις ἀπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ τῆς βροχῆς τοῦ τρικυμιώδους τούτου κλίματος, προφυλαττόμενα ὄντα, οἱονεὶ ζῶα. Ὅτε ἐστὶν ἄμπωτις ἀναγκάζονται, — χειμῶνος ἢ θέρους, ἡμέρας ἢ νυκτὸς —νὰ μεταβαίνωσι πρὸς ἄγραν ὀστράκων ἐπὶ τῶν βράχων. Ἐὰν φονευθῇ φώκη τις, ἢ ἀνακαλυφθῇ τὸ πτῶμα φαλαίνης τινός, συμβαίνει ἑορτή, καὶ ἡ τοιαύτη τροφὴ καταβροχθίζεται συνοδευομένη μόνον ὑπὸ ἀνόστων τινῶν μυκήτων. Τὰ πνευματώδη ποτὰ περιφρονοῦσιν οἱ ἄγριοι, ἐνῷ τοὐναντίον πᾶσαν καταβάλλουσιν προσπάθειαν καὶ πᾶντι δίδουσι πρὸς ἀπόκτησιν καπνοῦ.

Δυστυχῶς κατὰ τὰς πληροφορίας πάντων τῶν περιηγητῶν, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ κάτοικοι οὗτοι τῆς γῆς τοῦ πυρὸς εἰσὶν ἀνθρωποφάγοι, μολονότι μόνον ὑπὸ τῆς παρ' αὐτοῖς συνηθεστάτης πείνης ἀναγκάζονται νὰ προβαίνωσι ἐπὶ τὸ τοιοῦτον βῆμα. Ὁ Δάρβιν λέγει ὅτι κατὰ τοὺς ἰθαγενεῖς, ὅτε οὗτοι κατὰ τὸν χειμῶνα βασανίζονται ὑπὸ τῆς πείνης, προτιμῶσι νὰ φονεύωσι μᾶλλον τὰς γραίας γυναῖκας, ἢ τοὺς κύνας των, οἵτινες συλλαμβάνουσιν αὐτοῖς ζῶα τινα.

Τὰ ὅπλα τῶν ἰθαγενῶν ἀποτελοῦνται προπάντων ἐκ τόξου καὶ βελῶν. Τὸ ξυστὸν τοῦ τόξου ἀποτελεῖται ἐκ σκληροῦ ξύλου, ἡ χορδὴ ἐξ ἐστριμμένου ἐντέρου φώκης. Τὰ βέλη, κατασκευάζονται ἐξ ἐλαφροῦ ξύλου, καὶ κατὰ μὲν τὸ ἓν ἄκρον εἰσὶ πτερωτά, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἀμβλεῖα φέροντα μικρὰν ῥαγάδα ἐν ᾗ τίθεται ἡ τοῦ βέλους ἀκίς. Αἱ ἀκίδες αὗται συνίστανται ἐκ πρασίνου ὑελώδους ὕλης, εἰσὶ δὲ σπουδαιότεται παρὰ τοῖς ἰθαγενέσι, οἵτινες τὰς διδῶσι ἀντὶ σχετικῶς πολυτίμου ἀνταλλαγῆς. Παρ' αὐτοῖς ἐστὶν ἐν χρήσει εἰσέτι ἐργαλεῖόν τι οἱονεὶ μάχαιρα, ἧς ἡ λαβὴ συνίσταται ἐξ ἑνὸς τεμαχίου ξύλου μίαν σπιθαμὴν μακροῦ, φέροντος πράσινον, καὶ κατὰ τὰ ἄκρα ὀξὺ ὑελῶδες τεμάχιον.—Περὶ τῆς θρησκείας των δὲν ἠδυνήθη ὁ Δάρβιν νὰ μάθῃ τι ὁριστικόν. Θάπτουσι τοὺς νεκρούς των ἐν σπηλαίοις, ἀλλ' ἡ τελετὴ τοῦ ἐνταφιασμοῦ παρ' αὐτοῖς δὲν εἶναι γνωστή. Ἐξ ἄλλων ἐστὶν βέβαιον ὅτι καὶ αὐτοὶ ὡς οἱ λοιποὶ ἄγριοι εἰσὶ δεισιδαίμονες, ἑκάστη δὲ οἰκογένεια ἔχει ἴδιον μάγον.

Πράγματι κυβέρνησιν δὲν γινώσκουσι, ζῶντες ἐν ἀναρχικῇ ὁμοιότητι ὁ εἷς παρὰ τὸν ἄλλον. Οἱ νῦν ἐν Βερολίνῳ διαμένοντες κάτοικοι τῆς γῆς τοῦ πυρὸς δὲν εἰσὶν οἱ πρῶτοι, οἵτινες ἦλθον εἰς ἐπαφὴν πρὸς εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν. Τὸ πολεμικὸν πλοῖον Beable, ἐφ'οὗ ἔβαινε ὁ Δάρβιν, ἔφερεν ὡς πλήρωμα μεταξὺ τῶν ἄλλων τρεῖς κατοίκους τῆς γῆς ἐκείνης, οἵτινες πρὸ ὀλίγων ἐτῶν μετενεχθέντες ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Fitzroy εἰς Ἀγγλίαν εἶχον ἀνατραφῇ δαπάναις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Εἷς ἐξ αὐτῶν ἐπονομασθεὶς Jenning Button ἦτο μάλιστα ἐπί τινα καιρὸν τὸ ἀγαπητὸν ἀντικείμενον σπουδαίων συναναστροφῶν, ἔφερεν ἐν Εὐρώπῃ πάντοτε χειρόκτια, καλῶς καθαρισμένα ὑποδήματα καὶ δὴ ὡμίλει ἀγγλιστί. Μετενεχθεὶς εἰς τὴν πατρίδα του καὶ ἑνωθεὶς μετὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἐγένετο τάχιστα ὁ πρώην γυμνός, ἄπλυτος καὶ ἀκτένιστος ἄνθρωπος.

Ἐλπίζομεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐν Εὐρώπῃ διαμονὴν αὐτῶν αἱ γνώσεις ἡμῶν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ αὐτοὺς θὰ γίνωσι μείζονες καὶ βελτίονες.

Π. Βεγιας.

Ἀνθρωπολογικὸν φαινόμενον.

Πνευματικὴ ἐλαστικότης συχνάκις διέκρινε πολλοὺς ἐπισήμους ἄνδρας τῶν τε ἀρχαίων καὶ τῶν νέων χρόνων· ἀλλ' ἐπιδερμικὴ ἐλαστικότης, ὁποία χορηγεῖ εἰς τοὺς ἰνδόρνιθας τὴν εὐκολίαν τοῦ νὰ προσλαμβάνωσιν οὕτω φοβερὰν ὄψιν ὁσάκις καταλαμβάνωνται ὑπὸ ἐρεθισμοῦ τινος, εἶναι προνόμιον οὕτω σπανίως ἐπιδαψιλευόμενον εἰς ἀνθρώπινα ὄντα ὑπὸ ἰδιοτροπίας τινὸς τῆς φύσεως ὥστε ὁ ἄνθρωπος ὁ δυνάμενος νὰ περιστείλῃ ἐν πτυχαῖς τὸ δέρμα αὐτοῦ οὕτω ὥστε νὰ φαίνηται, ὅτι θέλει ἐξέλθει αὐτοῦ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἓν τῶν πρώτης τάξεως θαυμάτων τῆς ἐποχῆς. Τοιοῦτος ἄνθρωπος, κατὰ τὴν «Γερμανικὴν Ἐφημερίδα», ὑπάρχει νῦν ἐν Erllach τῆς Βαυαρίας, ὁ Ἐρῖκος Haag, ὅστις πρό τινων ἡμερῶν ἐπεσκέψατο τὸν ἐκδότην τῆς ἐφημερίδος ταύτης, περιέγραψε τὰς φυσικὰς αὐτοῦ ἰδιότητας καὶ αὐθωρεὶ προέβη εἰς τὸ νὰ ἀποδείξῃ αὐτάς. Λαβὼν λοιπὸν τὸ δέρμα τοῦ τραχήλου αὐτοῦ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, ἐτάνυσεν αὐτὸ μέχρις οὗ ὡμοίαζε πρὸς τεράστιόν τι ἱστίον καὶ μετὰ ταῦτα ἐκάλυψε δι' αὐτοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Μεταγενέστερα πειράματα, ἐκτελεσθέντα ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ δέρματος τῶν βραχιόνων καὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔφερον τοιοῦτον ἐκπληκτικὸν χαρακτῆρα, ὥστε κατὰ τὰς λέξεις τῆς γερμανικῆς ἐφημερίδος· «Παρακαλέσαμεν τὸν κ. Haag νὰ παραιτηθῇ πάσης περαιτέρω ἀποδείξεως, καθ' ὅσον ὅ,τι μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς ἔδειξεν ἡμῖν συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ κα[illegible] πάντων ἡμῶν τὸ δέρμα ὅμοιον πρὸς τὸ τετιλμένης τινὸς χηνός». Περίεργον ὅμως εἶναι, ὅτι τὸ δέρμα το[ῦ] κ. Haag οὐδόλως κρέμαται ἀπὸ τοῦ κρέατος αὐτοῦ ἐν πτυχαῖς, ὡς ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ κρίνων ἐκ τῆς ἐκτάκτου ἐκείνου χαλαρότητος, ἀλλ' ὑπὸ περιστάσεις τακτικὰς προσαρμόζεται στενότατα πρὸς τὴν προσωπικότητα αὐτοῦ. Δύναται πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ περιλάβῃ οὗτος δράκας ὁλοκλήρους τοῦ δέρματος αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶ κατὰ βούλησιν, καὶ νὰ τανύνῃ αὐτὸ σχεδὸν ἀπεριορίστως. ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου πόνου ἢ τῆς ἐλαχίστης ἐνοχλήσεως. Πρόκειται δὲ ἐν τῇ ἰατρικῇ τῆς Βιέννης ἀκαδημίᾳ νὰ ὑποστῇ ἐπιστημονικήν τινα ἐξέτασιν, καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ἐκθέσει τὸ δέρμα αὐτοῦ εἰς τὸ κοινὸν ἐν γένει ἐπὶ ἀμοιβῇ.

Κύριε συντάκτα.

Πρὸ ἡμερῶν κατήγγειλα ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν τὸν ὑποπρόξενον Μιτυλήνης Ἰωάννην Γιαννόπουλον ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας καὶ ἄλλαις παρανομίαις. Ἐπειδὴ ἐργασία γίνεται παρὰ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐργαζομένων, ὅπως ἡ καταγγελία αὕτη τεθῇ εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλλένδας ἀναγκάζομαι νὰ δημοσιεύσω καὶ διὰ τοῦ τύπου τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καθόσον δὲν ἀφορᾷ εἰς ἐμὲ ὡς παθόντα μόνον, ἀλλ' ἐν γένει εἰς τὴν σπουδαιοτάτην τῶν προξενικῶν μας ὑπαλλήλων ἐνέργειαν ἥτις ἐκτρεπομένη τῆς νομίμου ὁδοῦ παραβλάπτει οὐσιωδῶς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Ἐν τῇ καταγγελίᾳ μου καὶ προφορικῶς ἐξήγησα καὶ παρεκάλεσα τὸν κ. Εἰσαγγελέα ὅπως ὅσον τάχιον στείλῃ ἀνακριτὴν ἐν Μιτυλήνῃ καὶ ἐνεργήσει ἀνακρίσεις καθόσον καὶ τὰ ἡμέτερα συμφέροντα κινδυνεύουν διὰ τῆς βραδύτητος καὶ τὰ ἴχνη πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἐγκλήματος ἐξαλείφονται· ἀναμένω δὲ ἀνυπομόνως νὰ ἴδω τὸ ἀποβησόμενον.

Μιχαὴλ Χαϊδούλης.

Κύριε Συντάκτα τῶν «Νέων Ἰδεῶν.»

Ὅπως διαψεύσω συκοφαντίας τινὰς παρουσιασθην τὴν πρωΐαν ταύτην εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Πρεσβείαν καὶ Προξενεῖον τῆς Γερμανίας μεθ'ὅλων τῶν ἐγγράφων τῶν ἀποδεικνυόντων, ὅτι εἰμὶ ἄγαμος. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίνῳ Πρωτοδικείου, ἐπεκυρώθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ γραφείου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ ἐν Βερολίνῳ γενικοῦ τῆς Ἰταλίας Προξένου.

Ἀθήνησι, 11 Νοεμβρίου Ὅλος ὑμέτερος

Ἐρνέστ. Σιούμαν.

Ἀριθ. 8506.

Τὸ 23ον Πεζικὸν Τάγμα

Διακηρύττει ὅτι·

Συνεπείᾳ τῆς ὑπ'ἀριθ. 73,974 διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν οἱ πλεονάζοντες ἡμίονοι τοῦ Τάγματος, κατὰ συνέπειαν εἰδοποιοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντις ν'ἀγοράσωσι τοιούτους ὅτι τὴν ἐρχομένην παρασκευὴν 20 τρέχοντος μηνὸς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν θέλει ἐνεργηθῇ ἡ δημοπρασία ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας ἀπὸ τὴν 10—12ην ὥραν Π. Μ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Νοεμβρίου 1881.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Τάγματος).

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ' 3366 ἐ. ἔ. ἀποφάσεώς του ἐδέχθη τὴν ἀπὸ 8 8βρίου ἐ. ἔ. αἴτησιν τοῦ Κωνσταντίνου Δήμιτζα κατοίκου Λαυρίου κατὰ τῆς συζύγου του Σταματίνης τὸ γένος Κυριάκου Τέσῃ καὶ ἐπέτρεψεν αὐτῇ νὰ ἐγείρῃ τὴν περὶ διαζυγίου ἀγωγήν.

Ὁ ἁρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ τὴν παροῦσαν διὰ τῆς ἐφημερίδος «Νέαι Ἰδέαι» καὶ νὰ τοιχοκαλλήσῃ αὐτὴν ὅπου ὁ Νόμος ὁρίζει·

Ἀθήνησι 11 Νοεμβρίου 1881

Ὁ πληρ. δικηγόρος

Α. Μομφερράτος.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Σαββάτῳ, 14 Νοεμβρίου 1881.

Ἀποστολαὶ διὰ ξηρᾶς.

Εἰς Πελοπόννησον, πλὴν ἁγίου Πέτρου, Γαργαλιάνων, Καστρίου, Τσερνίτσης, Βυτίνης, Λεωνιδίου, Δίβρης, Ἴσαρι, Μεθώνης, Σοποτοῦ, Λαγκαδίων.

Εἰς Στερεὰν Ἑλλάδα, πλὴν Προυσσοῦ, Φουρνᾶ, Κερασόβου, Ζαβέρδας. Εἰς Εὔβοιαν πλὴν Λίμνης. Εἰς Θεσσαλίαν πλὴν Βόλου. Εἰς Λευκάδα.

Ἡ ἀλληλογραφία παραδίδοται μέχρι τῆς 6 μ.μ. ἡ δὲ ἐπὶ συστάσει, αἱ ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ μέχρι τῆς 5 μ. μ.

Ἀποστολαὶ διὰ θαλάσσης.

Διὰ τοῦ ἐκ Πειραιῶς εἰς Χῖον καὶ Σμύρνην Ἰταλικοῦ ἀποστέλλεται ἀλληλογραφία εἰς Χῖον, Σμύρνην καὶ τὰ ἐνδότερα αὐτῆς καὶ εἰς Δαρδανέλλια.

Ἡ ἀλληλογραφία παραδίδοται μέχρι τῆς 8 π. μ. ἡ δὲ ἐπὶ συστάσει, αἱ ἐφημερίδες κλπ. ἀπὸ τῆς προτεραίας.

(Ἐκ τῆς Γεν· Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων.)